

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr.201 din 30.03.2022

Dosarul nr. 434/2021

Petiție nr. 3838/20.05.2021

Petent:

Reclamat: Complexul Energetic Oltenia

Obiect: posibilă discriminare săvârșită prin încadrarea necorespunzătoare în grupa de muncă

I. Numele, domiciliul și sediul părților

Numele și domiciliul petentului

1.

Numele și domiciliul reclamat

2. Complex Energetic Oltenia – cu sediul în Târgu Jiu, str. Alexandru Ioan Cuza, nr.5, jud. Gorj

II. Citarea părților

3. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată (în continuare O.G. nr. 137/2000), s-a îndeplinit procedura de citare. În temeiul art. 28 și art. 29 din Ordinul nr.144/11.04.2008, CNCD a adus la cunoștința părților ridicarea, din oficiu, a excepției de necompetență a CNCD, pentru aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea legii, dispunerea de măsuri pentru înlăturarea consecințelor faptei discriminatorii și restabilirea situației anterioare, aceste atribuții revenind exclusiv instanțelor de judecată.

III. Susținerile părților

Susținerile petentului

4. Petentul reclamă că, în perioadele 01.01.2002 - 30.04.2006, 01.05.2006 - 31.03.2010, 01.06.2013 - 31.04.2017, funcția de excavatorist pe care a ocupat-o și o ocupă în prezent este încadrată în condiții deosebite de muncă. Petentul nu a fost încadrat la condiții deosebite de muncă, nefigurând în tabelele nominale cu personalul ce a desfășurat activități în condiții deosebite de muncă. Prin omiterea sa din tabelele și pontajele angajaților ce au desfășurat activități în condiții deosebite de muncă, este afectat la încadrarea în sistemul public de pensii conform legii 263/2010.

5. Petentul arată că există pe rolul Tribunalului Gorj dosarul nr. 466/95/2020* prin care i s-a respins acțiunea împotriva reclamatei cu toate că există la dosar hotărârea Curții de Apel Craiova nr. 1647 din 2018 acordată pentru un dosar cu aceeași speță în care s-a pronunțat favorabil în vederea reclamantilor. De asemenea, fișa postului atestă faptul că a desfășurat

aceeași activitate ca a și reclamantului din instanță, dl.H. P., care a avut câștig de cauză în proces.

6. Prin notele scrise depuse cu adresa nr. 141/05.01.2022, petentul susține că angajatorul menționează că a depus declarații nominale rectificative pentru perioada 2014-2017 dar pentru celelalte perioade nu depune aceste declarații rectificative cu toate că înscrisurile din contractele individuale de muncă și cele din cartea de muncă dovedesc că a lucrat în condiții grele de muncă, potrivit HG 261/2001, art. 5, pct 3. și art.14.

7. Petentul solicită constatarea faptei de discriminare și obligarea reclamatului la instituirea sa în drepturi prin depunerea de declarații nominale rectificative și achitarea către bugetul statului a diferențelor dintre condițiile normale de muncă și condițiile deosebite de muncă.

Sușinerile reclamatului

8. Prin punctul de vedere depus cu adresa nr. 9131/06.12.2021, reclamatul invocă excepția de necompetența a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, raportat la obiectul petiției, aceasta fiind de competența instanțelor ce soluționează conflictele de muncă.

9. Petiționarul s-a adresat Tribunalului Gorj solicitând obligarea reclamatului la plata contribuției de asigurări sociale pentru condiții deosebite de muncă pentru perioadele menționate în petiție.

10. Prin sentința nr. 398/2021 pronunțată de Tribunalul Gorj în dosarul 466/95/2020. rămasă definitivă prin Hotărârea Curții de Apel Craiova nr. 2173/28.06.2021, a fost respinsă acțiunea petentului dar, ca urmare a verificărilor efectuate, petentul a fost încadrat retroactiv în condiții deosebite de muncă pentru luna ianuarie 2014, respectiv perioada martie 2014 - ianuarie 2017, fiind întocmite declarații nominale rectificative și achitate contribuțiile de asigurări sociale pentru această perioadă.

IV. Cadrul legal aplicabil

11. O.G 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare

Constituția României – art.126

V. Motive de fapt și de drept

12. În analiza faptelor prezentate, Colegiul director al CNCD reține că petentul reclamă o posibilă faptă de discriminare săvârșită prin încadrarea necorespunzătoare în grupa de muncă.

13. Potrivit Art. 63 alin. 1 din Ordinul nr.144/2008 privind procedura de soluționare a petițiilor și sesizărilor, „Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției.”

Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile părților, Colegiul urmează a analiza excepția invocate din oficiu.

14. Potrivit dispozițiilor O.G. nr. 137/2000 republicată, jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „jurisdicție administrativă” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor O.G. nr. 137/2000, republicată, este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție

administrativă specială (C.N.C.D.) iar actul per se, este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești. Aceste aspecte sunt statuate de prevederile art. 16 (independența organului care emite actul), art. 20 (procedura specială), art. 20 alin.6 (principiul contradictorialității și al dreptului la apărare), art. 20 alin.7 (obligativitatea motivării actului), art. 20 alin.9 (procedura de atac în fața instanței de contencios administrativ) din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată în temeiul Legii nr. 324/2006 (lege organică) pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000. De altfel, caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul CNCD a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (între altele decizia civilă nr. 1960 din 15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție).

15. Astfel cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înlăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 14 din 9 februarie 1999, Decizia nr. 64 din 11 aprilie 2000, Decizia nr. 24 din 29 ianuarie 2002, Decizia nr. 282 din 29 iunie 2004. Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare.

16. Cele reclamate de petent se subscriu circumstanțelor unui litigiu de muncă, cu privire la care CNCD nu se poate pronunța, astfel de litigii fiind soluționate de instanțele judecătorești, potrivit dispozițiilor art.126 alin.1-3 din Constituție:., *(1) Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.*

(2) Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.

(3) Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale.”

În același sens este stipulat și prin art. 269 din Legea nr.53/2003, care prevede că judecarea conflictelor de muncă este de competența instanțelor judecătorești.

17. Astfel, raportat la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, interpretarea și aplicarea legii, dispunerea de măsuri pentru înlăturarea consecințelor faptei discriminatorii și restabilirea situației anterioare, fiind atribute ce revin exclusiv instanțelor de judecată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de necompetență materială invocată de CNCD, care nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare.
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților:

VII. Modalitatea de plată a amenzii:

Nu este cazul.

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DIACONU ADRIAN – Membru

CRISTIAN JURA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

HORIA GRAMA – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

MARIA MOȚA – Membru

OLTEANU CĂTĂLINA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA - Membru

Data redactării: 30.03.2022

Redactată și motivată: M.M. și M.M

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.